

De loslippigheid op het web neemt toe

Alcoholist, huisbezitter en klant bij Albert Heijn? Pas maar op. Handig gebruik van internet kan kwaadwillenden veel informatie opleveren.

Door onze redacteur

MARIEKE VAN TWILLERT
ROTTERDAM, 19 JAN. „Ijdellheid vindt ervan privacy“ is de stelling van internedeskundige Henk van Ess, oprichter van de zoeksite Voetspriet.nl. Nederlanders zeggen in onderzoeken dat ze het gebruik van privégegevens wantrouwen, maar in de praktijk hebben ze minder moeite met het delen van persoonlijke informatie dan goed voor hen is.

Van Ess: „Er zijn tienduizenden privacygevoelige bronnen op het web. Ondanks waarschuwingen van de Consumentenbond en van 'privacywaakhonden' groeit de loslippigheid op het web. Dat komt vooral door de populariteit van sociale netwerken en weblogs.“

Op Funda.nl, de populaire woningwebsite van de makelaarsvereniging NVM, zijn 'huurfoto's' te zien. Die tonen de straten waar te

koop aangeboden huizen staan. De aanklikbare foto's bieden een panorama van de omgeving. Funda vermeldt op de site dat ze uitsluitend bedoeld zijn „om een situatieschets te geven van de buurt“.

De foto's zijn gemaakt vanaf de openbare weg en voldoen „volledig aan de wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens“. Toch staan er mensen op die herkenbaar zijn. „En dat mag niet“, zegt Van Ess.

Dat personeelsmanagers hun

solicitanten via zoekmachine Google screenen alvorens hen al dan niet uit te nodigen, is misschien relatief onschuldig. Op Albert.nl, de site van supermarkt Albert Heijn, kun je met het intikken van je bonuskaartnummer – of dat van je buurman – er simpel achterkomen wat voor boodschappen er zijn gekocht. Ook onschuldige informatie. Maar gekoppeld aan nog meer, op zichzelf onschuldige informatie van andere sites of een e-mailadres, kan het informatie opleveren voor kwaadwillenden.

„Je kunt gewoonlijk niet zomaar informatie opvragen over personen uit de gemeentelijk basissadministratie“, zegt Van Ess. „Maar op een makkelijke manier kan je toch aan dezelfde informatie komen.“

Huizenbezitters staan namelijk geregistreerd bij het kadaster. Daarin zit een koppeling met de gemeentelijke basissadministratie (GBA). Voor een paar euro kun je bij Kadaster.nl opvragen wie de huizenbezitter is, wat voor type hypotheek hij heeft afgesloten en

hoeveel het huis heeft gekost. Ook zijn GBA-gegevens te zien als naam, adres, woonplaats en burgerlijke staat. „Ongeveer één op de twee Nederlanders heeft een eigen huis, dus dat zijn nogal wat mensen.“

Nog een voorbeeld. „In het curatele register van Rechtspraak.nl staan mensen geregistreerd met een psychiatrische of alcoholische achtergrond. Weet je een geboortedatum en naam, dan kun je achter allerlei privacygevoelige informatie komen. De geboortedatum is vaak in het kadaster te vinden. Combineer je dat met andere informatie, dan kun je veel kwaad aanrichten.“

„Elke bron telt mee“, zegt Van Ess, die curussen geeft in internetresearch. „Al die restjes informatie die internetgebruikers achterlaten, slopgediertes, zijn digitale sporen.“

Mensen zijn zich volgens Van Ess niet bewust van de impact die zulke informatie kan hebben. „Combineer je de informatie van de Kamer van Koophandel, het kadaster, sociale netwerken, databases van e ciguuren van websites, dan levert dat meer informatie dan mensen prettig vinden om te delen.“